

Salome	Habet
<p>1. Něžná i proradná, krutá i bezradná, plamen i červánek, ďábel i beránek, cukr i sůl, u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil království půl.</p> <p>R: Salome, noc už je na sklonku, Salome, podobnas' úponku, podobna kytaře pro svého vladaře, Salome, tančíš.</p> <p>2. Noci už ubývá, císař se usmívá, pokojně mohu žít, všeho lze použít pro dobrý stát, možná ho napadlo prastaré říkadlo: dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse nemá se štkát.</p> <p>R: Salome, netanči, nechceš-li, Salome, hosté už odešli, jenom roj komárů dopíjí z pohárů krůpěje vína.</p> <p>R: Salome, trochu jsi pobledla, Salome, v koutku jsi usedla, víčka máš šedivá, nikdo se nedívá, Salome! Pláčeš ...? La la la ...</p>	<p>1. Dvě hvězdy v Malém voze svítí ještě zrána, vidí, jak po obloze přeletěla vrána, rybáři vstávají a rozhazují sítě a hvězdy zpívají, když narodí se dítě.</p> <p>R: Ave padalo z nebe jako mana, Ave, znělo to trochu jako hrana, Ave, to značí: vítejte, vy mladí, a ruce hladí, a ruce hladí.</p> <p>R: Ave, la la la ..., Ave, la la la ..., Ave, to značí: vítejte, vy mladí, a ruce hladí, a ruce hladí.</p> <p>2. Mladí už nekřičí, vždyť ústa lze jim ucpat, i tlukot slavičí lze stiskem ruky uspat a jásat s Herodesem, tleskat v dešti díků, než někdo za závěsem zvedne v pěsti dýku.</p> <p>R: Habet, znělo to stejně jako prve, Habet, jen trochu víc tam bylo krve, Habet, to značí palec směrem k hlíně za ruce v klíně, za ruce v klíně.</p> <p>R: Habet znít bude stejně jako prve, Habet, jen hodně víc tam bude krve, Habet, to značí palec směrem k hlíně za ruce v klíně, za ruce v klíně.</p>
Vánoční	Jidáš
<p>1. Dříve, než ze stromečku opadá jehličí, lůžko ti jmelím ozdobím, dám fotku do rámečku, olovo zasyčí, tvůj krajíc chleba ráno ptákům rozdrobím.</p> <p>2. Za tebe sfouknu svíčku, jablko rozkrojím, bude to hvězda, či snad kříž, či snad kříž, tvé jméno na balíčku k ostatním připojím, to abys nemyslel, že už k nám nepatříš.</p> <p>*: Za okny spadla vločka a zvonek cinká, Ježíšek zavřel očka a tiše spinká, Josef mu ustlal měkce v krabici od kolekce, spí, tichounce spí.</p>	<p>1. Noc jako sluj, vteřin šest do svítání, pysk zpocený vyzývá podsvětí, ó, ďáble můj, mrtvo jest slitování, snad zisk splacený zradu mou posvěti.</p> <p>2. Cár šarlatu, v tváři hlen z poplívání, mříž u stěny, sedlá krev na rukou, král bez šatů připraven k uvítání, hle - kříž dřevěný s trnovou parukou.</p> <p>R: Jidáši, k čemu výčitky svědomí, Jidáši, k čemu tohleto smetí, farizej nikdy rukama nelomí, pro něho účel prostředky světi!</p> <p>3. Noc bez kazu, mincí pár zvoní v plášti, hlas zchraptělý do pekel neletí, stín provazu jako dar plný zášti</p>

<p>3. Kus loje pro sýkory, na stole cukroví, od zítřka noci ubývá, ubývá, mráz cukrem pokrýl hory, panáček hadrový</p> <p>a jedna židle, jedna židle přebývá, a jedna židle, jedna židle přebývá ...</p>	<p>pro vás, dospělí tohoto století!</p> <p>R: Jidáš, dnes jsi důstojným občanem, s mincemi nemáš nijaké viny, zítra zas třicet stříbrných dostanem: vždyť když ne my, tedy zradí ho jiný!</p>
<p>Zapření Petrovo</p>	<p>Žalm 71.</p>
<p>1. Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu, dnes naposled i poprvé - jak v neskutečném kabaretu, jsme příliš slábi ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou, vždyť zabijí-li pastýře, pak se i ovce rozutekou.</p> <p>2. Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše, v zahradě pějí slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše, měsíc se třeptá perletí, a třeba věrnost přisaháme, teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.</p> <p>Rec: Zapřeme poprvé - ruce se dosud chvějí, zapřeme podruhé, chválíce beznadějí, potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku, a slzy polykáme, pláč místo výkřiku.</p> <p>3. Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji, vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o nadějí, jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou, vždyť zabijí-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou ...</p>	<p>1. Tři černí mravenci topí se v slze srny, nápis na věnci a na koruně trny, padáme pod tíží a snažíme se dolézt, vlekouce na kříži svou samotu a bolest.</p> <p>R: Nebe je růžové, po cestě křížové snad konečně spočinem jak pšenice v klásku, spočinem bez hněvu, přirostlí ke dřevu, vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.</p> <p>2. Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme, s obrazem mocnáře, kterého milujeme, plačice pro mladost jsme staří, bohudíky, řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.</p> <p>3. Dozněla Devátá a končí komedie, namísto Piláta svět si dnes ruce myje, sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková a král je křížový, hraje se Osudová.</p>
<p>Děkuji</p>	
<p>1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest, bych mohl věnce vázat, děkuji, děkuji za bolest, jež učí mne se tázat, děkuji, děkuji za nezdar: ten naučí mne píti, bych mohl, bych mohl přinést dar, byť nezbyvalo síly, děkuji, děkuji, děkuji.</p>	<p>3. Pro touhu, pro touhu po kráse děkuji za ošklivost, děkuji za to, že utká se láska a nevraživost, pro sladkost, pro sladkost usnutí děkuji za únavu, děkuji za ohně vzplanutí i za šumění splavu, děkuji, děkuji, děkuji,</p>

<p>2. Děkuji, děkuji za slabost, jež pokoře mne učí, pokoře, pokoře pro radost, pokoře bez područí, za slzy, za slzy děkuji: ty naučí mne citu, k živým, jež, k živým, jež žalují a křičí po soucitu, děkuji, děkuji, děkuji.</p>	<p>4. Děkuji, děkuji za žízeň, jež slabost prozradila, děkuji, děkuji za trýzeň, jež zdokonalí díla, za to, že, za to, že miluji, byť strach mi srdce svíral, beránku, děkuji, marně jsi neumíral, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...</p>
---	--

